

CABINET DE AVOCATURĂ « GRAZIELA BÂRLĂ »

Str. Băniei nr. 1, et. 4, ap. 7, Sector 3, București, România

Tel: 00 4021. 318.65.91; Fax: 00 4121. 318.65.92

e-mail: avocatjust@yahoo.fr; office@avocatgb.ro

www.avocatgb.ro

Avocați definitivi: Graziela BARLA

Catalin Petrica RADU

Avocat stagiar: Alexandra-Georgiana CONSTANTIN

Nr. 399 /23.04.2014

Judecatoria Sector 5 Bucuresti

Sectia civila

Dosar nr. **27577/302/2012**

Domnule Presedinte,

Subsemnatul **CRISTOIU ION**, cu domiciliul ales in Bucuresti, la Cabinet de Avocatura "Graziela Barla" din str. Baniei nr. 1, et. 4, ap. 7, sector 3, unde rog a fi indeplinite procedurile de citare, prin aparator, formulez

RECURS

impotriva Sentintei civile nr. 1142 pronuntata la data de 21.02.2014 de Judecatoria Sector 5 Bucuresti in dosarul cu numarul de mai sus, solicitandu-va sa dispuneti admiterea acestuia si modificarea in tot a solutiei pronuntate, cu consecinta admitterii actiunii, astfel cum a fost ea formulata, pentru urmatoarele motive:

Prin hotararea pe care o recurez instanta a respins ca neintemeiata cererea mea de chemare in judecata, formulata in contradictoriu cu Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie, Kovesi Laura Codruta si Selaru Valentin Horia.

Pentru a se pronunta astfel, instanta a retinut, in mod gresit, ca nu ar fi intrunite conditiile atragerii raspunderii civile delictuale, nici cu privire la indicarea numelui editurii Ion Cristoiu SA in schema infractionala ce a fost anexata primul comunicat de presa emis de Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie, nici prin includerea numelui meu, fata temei legal, in Rechizitoriul prin care inculpatul Vantu Sorin Ovidiu a fost trimis in judecata, pentru infractiuni deosebit de grave.

A fost invocata in sustinerea acestei solutii, jurisprudenta Curtii Europene a Drepturilor Omului privind dreptul autoritatilor de a informa opinia publica cu privire la anchetele penale in curs. Cu toate ca o astfel de informare implica obligatia

autoritatilor, astfel cum precizeza insasi instanta interna, de a o face **cu toata discretia si rezerva necesare pentru a respecta prezumtia de nevinovatie**, in solutia pe care a pronuntat-o aceeaasi instanta inlatura aceasta obligatie care nu este – se pare – menita sa se aplice si institutiilor romane, in speta celor chemate ca intimate-parate in prezenta cauza, atata vreme cat numele subsemnatului a fost facut public intr-un context infractional fara nici o *discretie* si fara nici o legatura cu *prezumtia de nevinovatie*, prin aceasta intelegand omisiunea autoritatii de a preciza, cu acuratete, pentru care motiv numele meu se numara alaturi de cele ale unor persoane cercetate penal.

Astfel:

1. **In mod gresit retine instanta ca, in comunicatele de presa emise de Ministerul Public si remise presei nu s-ar face nicio referire la subsemnatul sau la editura care imi poarta numele.**

Instanta omite in mod voit sa ia in considerare faptul ca, in comunicatul din 19.07.2012, paratul Parchetul de pe langa Inalta Curte a prezentat si un *link* care, o data deschis de cititor, facea trimitere la elemente ale rechizitoriului, in principal la ceea ce Parchetul a prezentat *drept schema privind ”gestionarea frauduloasa a Fondului National de Investitii”*.

Este vorba de pagina 31 din Rechizitoriu, unde figureaza fara nici un dubiu Editura Ion Cristoiu ca beneficiara in mod fraudulos a unor sume utilizate de Sorin Ovidiu Vantu.

Prin urmare nu este nerelevanta, asa cum sustine instanta de fond (fila 4 sentinta), modalitatea in care fragmente din rechizitoriu au fost facute publice, deoarece aceasta comunicare catre mijloacele mass-media a unor documente aflate in faza de urmarire penala a fost de natura a-mi crea un prejudiciu de imagine.

Este neadevarata deci sustinerea instantei potrivit cu care nu as fi facut dovada ca informatiile privind continutul Rechizitoriului au fost trimise catre agentiile de presa de angajati ai paratului, atata vreme cat, **in primul comunicat de presa al paratului, linkul se deschide exact pe o parte insemnata a rechizitoriului** si anume pe schema incriminatoare, care la o prima vedere, a creat cititorului neavizat sentimentul apartenentei mele la actul infractional.

Dovada acestui lucru il constituie zecile de mesaje aparute in presa, ulterior acestui moment, si ma refer nu doar la articolele unor colegi jurnalisti, de mai buna sau rea credinta ci, in egala masura, la comentariile facute de cititori: o lectura, chiar superficiala a acestor “luari de pozitii”, demonstreaza **interesul** creat in randul cititorilor cu privire la posibila mea activitate infractionala, **oprobiul** ce mi-a fost atras, **indemnurile la a fi sanctionat, injuriile aduse** ca urmare a alaturarii, fara discernamant si exeplicatii, a numelui meu, celui unei persoane trimisa in judecata.

Relevante sunt mesajele de tipul “*la puscarie Cristoiule, la puscarie!*”, “*ati trecut prin noroi, imposibil sa nu va fi stropit*”, “*iata un subiect pentru oficinele*

securiste, Ion Cristoiu, om in spatele afacerii FNI”, “bine inteles ca procurorii au temei legal daca v-au mentionat in rechizitoriu”... etc.

Argumentul de mai sus ar trebui sa inlature orice dubiu pe care il creeaza in mod insinuant instanta de fond, atunci cand afirma, fara nici un fel de argument, pentru ca nici o parte nu a invocat acest lucru in concluziile orale sau scrise, in intampinari sau note de sedinta, ca *fiind invocate chiar initiativa reclamantului, adica a subsemnatului, in a face public un rechizitoriu care, la momentul la care a fost facut public, se afla inca numai pe masa doamnei foste procuror general, intimata-parata in prezenta cauza.*

Instanta nu face in nici un fel vorbire despre faptul ca subsemnatul am formulat cererea introductiva de instanta motivata nu doar de existenta unui comunicat de presa al carui link accesat trimite la numele Editurii Cristoiu, ci si de faptul ca persoanele fizice, intime-parate in prezenta cauza, au dispus includerea numelui meu, fara temei legal, fara sa am vreo calitate (dar fara sa specifice acest lucru) intr-un Rechizitoriu care nu ma vizeaza, desi in cauza nu aveam nicio calitate, astfel cum Parchetul a si recunoscut, atat prin rechizitoriu cat si prin adresa din 2012 comunicata aparatorului meu ales.

Or, modalitatea de redactare a rechizitoriului, cuprinderea numelui meu in schema demonstreaza, la prima vedere, caracterul infractional al relatiilor mele cu inculpatul (pag 31 Rechizitoriu) aflata la capitolul ”Directionarea sumelor”, a lasat loc speculatiilor facute de mijloacele mass-media care au preluat informatia sub beneficiul autenticitatii ei, Rechizitoriul fiind emis de o institutie publica.

In lumina celor ce preced, apreciez fara acoperire legala, daca nu voit cinica, sustinerea instantei, potrivit cu care “lipsa oricaror acte de urmarire penala instrumentate fata de reclamant reprezinta o garantie necesara si suficienta a activitatii licite desfasurate in cadrul SC Editura Ion Cristoiu SA”!

Acest lucru deoarece, dupa cuprinderea numelui “Editurii Cristoiu” in in schema infractionala, si a numelui meu in Rechizitoriu, nici o explicatie publica n-a fost data de catre intimatii-parati, care sa dezminata implicarea mea in cauza Vantu si sa ofere cititorilor argumente asupra lipsei mele de vinovatie, precum si sa justifice, intr-un fel, de ce din tot Rechizitoriul a fost pusa la dispozitia presei doar aceasta schema, in care apare implicit numele meu; or, lipsa unei motivari juridice, a dat nastere la o multitudine de interpretari si speculatii, cu consecinta stirbirii imaginii mele.

Nu poate fi retinuta nici concluzia instantei de fond cu privire la faptul ca, in privinta subsemnatului, fiind o persoana publica, ar exista oricum, din start, riscul *asocierii cu diverse opinii si curente politice sau activitati ilicite si ca acest risc ar fi inerent, chiar in conditiile unei informari corecte din partea autoritatilor.*

In speta insa nu nu poate fi vorba in nici un caz de o *informare corecta din partea autoritatilor*, ci de o premisa care a generat un prejudiciu de imagine, tocmai

datorita ambiguitatii create de catre autoritate, in mod constient, acceptat.

De asemenea apreciaza instanta, in mod gresit, si ca nu as fi probat in vreun fel perturbarea activitatii mele jurnalistice, ca urmare a alaturarii numelui meu, fara temei legal, celui unui inculpat, deoarece nu mi s-au interzis colaborari, nu mi-ar fi scazut audienta TV, etc...

Sustinerea nu poate fi primita deoarece, asa cum constata instanta in enumerarea de mai sus, pe care o aprecia ca nefiind limitativa, formele in care se poate concretiza acest prejudiciu sunt multiple si complexe iar subsemnatul am probat mai mult decat suficient acest lucru, prin nenumaratele afirmatii calomniatoare cuprinse in comentariile de presa si ale cititorilor, a caror opinie este cu atat mai mult influentata, cu cat emitentul afirmatiilor denigratoare este mai important.

Or, ce ar fi putut fi mai credibil decat cuprinderea numelui unei persoane – chiar publice fiind ea, ca in cazul meu – intr-un Rechizitoriu cu care nu are nici o legatura - dar fara sa existe nicaieri facuta publica aceasta mentiune, din partea autoritatii emitente a actului ce a creat confuzia (comunicatul de presa insotit de link si fragmentul din Rechizitoriu).

Fata de cele ce preced, va rog sa dispuneti admiterea recursului, schimbarea in tot a solutiei instantei de fond, in sensul admiterii actiunii mele si obligarea intrimatilor-parati la plata contravalorii daunelor morale create prin prejudiciul de imagine.

Probatoriu: inscrisuri.

Cu cheltuieli de judecata.

Recurent Cristoiu Ion,
Prin av. Graziela Barla